

for økonomisk projektion og planlægning ved FN's hovedkvarter. Endelig anmodes generalsekretæren for FN-konferencen for handel og udvikling om at inkludere ovennævnte ekspertredogørelse blandt konferencens dokumentationsmateriale.

Det af Tjekkoslaviet udarbejdede resolutionsudkast var ukontroversielt af indhold, og det fik en meget repræsentativ sponsorkreds, fra vestlig side således England, Frankrig og Holland. Debatten fik et kort forløb, og en revideret udgave af resolutionsudkastet vedtoges enstemmigt af såvel udvalg som plenarforsamling.

FN-aktiviteter vedrørende industriel udvikling.

Til behandling forelå et af 18 udviklingslande fremsat resolutionsudkast, der beskæftigede sig med et af de for FN's teknisk/økonomiske hjælpearbejde for øjeblikket så omtålelige spørgsmål — oprettelse af nye organisationer og institutioner.

I resolutionsudkastets præambel fandtes udførlige henvisninger til det fra alle sider erkendte behov for at udvikle industrien i u-landene som et af midlerne til at skabe bedre leveforhold i disse lande. Videre henvises til de af et af generalsekretæren udpeget ekspertudvalg vedrørende industriel udvikling truffne konklusioner gående ud på, at FN's økonomiske ressourcer på dette område var utilstrækkelige, og at arbejdet led stærkt under, at der ikke fandtes et centralt organ, som havde det samlede ansvar for de forskellige arbejder vedrørende industriel udvikling, som udfoldedes under FN's auspicer. Resolutionsudkastet foreslog derefter oprettelsen af en FN-organisation for industriel udvikling, og anbefalede ECOSOC at lade den eksisterende komité for industriel udvikling drøfte de nærmere enkeltheder i forbindelse med en sådan ny organisationsfunktioner og struktur. Endelig opfordrede resolutionsudkastet generalsekretæren til i samråd med en række organer at undersøge spørgsmålet om afholdelsen af et internationalt symposium vedrørende udviklingslandenes industrialiseringsproblemer.

I den følgende debat, i hvilken et halvt hundrede lande deltog, fremsattes en lang række ændringsforslag. Flere af sponsorerne, især Brasilien, men også sponsorernes tals-

mand, Pakistan, udtalte, at de ville foretrække en mere radikal løsning end foreslået af ekspertudvalget, idet de fandt, at kun en ny særorganisation for industri ville kunne skabe tilfredsstillende rammer for FN's arbejde på dette felt. Østbloklandene og u-landene støttede resolutionsudkastet, selvom der fra nogle u-lande kom en del kritiske bemærkninger til visse punkter i udkastet, specielt for så vidt angik den manglende præcisering af, hvilken type organisation sponsorerne ønskede oprettet. Fra de større vestlige landes side var stillingen klar: man ønskede ikke oprettet nogen ny organisation, men ønskede at udbygge det eksisterende maskineri, specielt det nyligt oprettede Center for industriel udvikling i FN-hovedkvarteret. Fra svensk side foresloges at lade generalsekretæren undersøge, hvilke alternative løsninger, der måtte foreligge i relation til spørgsmålet om oprettelse af en tilstrækkelig organisation for industriel udvikling.

Ghana og Nigeria fremsatte et forslag om at benævne den ønskede organisation som „en organisation for udvikling af industri og naturressourcer“. Den nøje tekniske sammenhæng mellem industri og anvendelse af råstoffer var åbenbar, men formålet med henvisning til naturressourcerne var ikke tilsvarende klar. Det blev dog omsider af sponsorerne slået fast, at det de havde i tankerne var udnyttelsen af råstoffer i forekomstlandet. Fra østlandenes side gjorde Polen imidlertid opmærksom på, at disse lande tolkede udtrykket, der i modificeret form blev optaget i resolutionsudkastet, på en anden måde, nemlig alene ud fra synsvinklen om de organisatoriske rammer for industriel udvikling og naturressourcer. De vestlige lande opponerede stærkt mod en sådan sammenkædning af de to spørgsmål.

Resolutionsudkastets sponsorer var stærkt interesserede i at få vedtaget resolutionsudkastet med de vestlige industrilandes støtte. De imødekom en række vestlige forslag om afsvækkelser af teksten, men holdt dog fast ved hovedtanken, at en virkelig ændring af de bestående organisatoriske forhold var fornøden. I 4. udgave af udkastet opnåedes sluttelig enighed om følgende formulering af de omstridte paragraffer:

Resolutionsudkastet udtalte, at der var et behov for at gennemføre ændringer i FN-